

Troyat: CUKROVÁ HORA, kapitola siedma:

Pri spomienke na to, v akom som bol vtedy rozpoložení sa mi ani nechce ďalej ti to rozprávať. Ráno bola veľmi napätá atmosféra, naháňali nás všetci inštruktori nie len tí čo mali dozor, ako boli inokedy zvykom. Tresty lietali pri každej príležitosti za hocikajú blbosť, ktorú by pred tým prešli len nejakou ústnou poznámkou. Pri presune na raňajky nás vrátili trikrát pretože sa im stále nepáčilo ako pochodujeme. Skončili až vtedy keď prišiel dozorný kuchyne ktorý tam mal akurát službu aby už s tým prestali lebo kuchári chcú začať variť obed a nebudú na nás čakať . Všetci už stravu odobrali. Pretože sme meškali na raňajky nenechali nás ani poriadne dojesť , zavelili „vstyk! odchod!“. Poniectorí si práve len sadli k stolom, tak len rýchlo vypili čaj, strčili si kus salámy a vajce na tvrdo do úst a utekali von pričom nezjedene jedlo museli vysypať do nádoby na odpadky. Bol to taký frmol, že sme nemali s Kamilom ani čas povedať chalanom čo sa večer stalo, pretože nám nedovolili ani pauzu na cigaretu a hneď hnali celú rotu na práce. Mňa s Kamilom poslali za vychovávateľom . Všimol som si ako Štefan niečo pošepol Samovi do ucha a ten si nás s úsmevom no nenávisným pohľadom premeral a len pokýval hlavou a odpľul si s takou nenávisťou v očiach, až mi bolo hneď jasné že to ešte budeme mať dlho ako sa vraví posratým navrch. Bolo vidieť že Kamil je unavený. Veľmi unavený. Nestťažoval si nenadával, bol mĺkvi, síce komunikoval snažil sa na mňa usmievať a opätovať mi pohľady , no aj na raňajkách len stroho odpovedal keď som sa ho niečo pýtal a vide som že spokojný nie je. Chýbala mu v očiach tá jeho iskra ktorá ma vždy tak dokázala ukludniť či rozveseliť a v ktorej som vide ten maják bezpečného prístavu. Nikto z nás ani náznakom nespomenul udalosti včerajšieho večera . No vedel som že to nad nami visí ako čierny mrak.

Vychovávateľ nás nechal v kancelárii po chvíli samých. Nezabudol sa pred odchodom povyhrážať , ako z nás zodrie kožu pokiaľ nebude spokojný . Kamil sa pustil do práce a ja som ho ticho sledoval. V rádiu

hrali príjemné pesničky a mne to zrazu pripadalo ako keby sme boli niekde úplne inde. Nikdy by ma nenapadlo že v najobávanejšej miestnosti budovy sa budeme cítiť tak príjemne, chránení od nástrah ktoré na nás čakali kdekoľvek za týmito dverami. Kamil sa tiež ukludnil, bolo vidieť že je sústredený na to čo robí, že mu to spôsobuje radosť, je sústredený a na nič iné nemyslí, preto som radšej ani nedýchal, len aby som ho nevyrušoval. „V noci bol za mnou Igor.“ povedal zrazu bez mihnutia oka, ani neotočil pohľad od papiera. Nechápal som. Tak ma prekvapilo čo povedal že som sa nezmohol ani na otázku. „Zobral ma k sebe na izbu. Chce aby si ten zápas vyhral.“ „Počkaj, počkaj! Po tom čo sme si ľahli spať ešte za tebou prišiel Igor, zobral ťa na izbu a povedal ti že chce aby som ten zápas vyhral ja?“ Vôbec som to nechápal. „On bol najprv kategoricky proti tomuto zápasu. Vravil nech nám za trest dajú cébéčka, no Samo vymyslel ten súboj a Ernest sa na to hneď chytil.“ No teraz som sa už stratil úplne. „Takže večer ťa Igor zavolať na izbu a bol tam aj Samo a Ernest?“ Opýtal som sa naozaj nechápavo. „Nie, na umyvárke bol Ernest a Samo, Igor bol na izbe sám.“ Snažil sa mi to Kamil vysvetliť tak zúfalo až mu ceruzky spadli na zem.“ „Tak ty si bol potom na umyvárke?“ hodil som zúfalo ja, ale už som mal z toho poriadny hokej. „Nie!“ zasmial sa Kamil, pretože som na neho cívil riadne vyjavene. „Tak poporiadku“ zhlboka sa nadýchol. „Večer sme boli na umyvárke, teba poslali za dvere, a inštruktori sa dohadovali ako nás potrestajú, To s tým zápasom vymyslel Samo, Ernest sa pridal. Igor bol veľmi proti tomu, tvrdil že si nemôže dovoliť aby si išiel do ringu. Strašne sa nahneval. No ostatní ho prevälcovali s tým že aj tak meškajú s odvodmi pre radu lebo je Igor moc mäkký a tak od nás nevyberajú dosť, a taký sráč, teda ja, ti nemôže nijak ublížiť, a na tom zápase doženú to čo rade dlžia a ešte aj dopredu, čím by stúpol Igorovi status v rade ak by vybral ešte viac ako mal. Z toho mi vyšlo, že to čo vyberajú inštruktori od nás asi musia niečo odovzdávať rade, alebo čo. Každopádne Igor namietal, že to bude zápas o ničom, že mi dvaja sa poriadne biť nebudeme, no samo Vybehol do izby a keď sa vrátil dal mi na vajcia tu elektrickú vec, a hneď ju vyskúšal. Keď som zreval od bolesti tak len sucho skonštatoval že ešte radi sa budeme biť, čo u ostatných vzbudilo vlnu smiechu. a potom zavolali teba a ostatné už vieš. Po tom všetko čo sme si už zaľahli spať, prišiel za mnou Igor. Zobudil som sa ako mi drží ruku na ústach a druhou mi ukazoval aby som bol ticho. Preľakol som sa. Myslel som, že

im ešte nestačilo a chcú ma zase mlátiť, no na izbe okrem mňa a Igora nebol nikto. Povedal mi že pre neho som nikto, že som nepoužiteľný, no aj napriek tomu že tu nado mnou niektorí ľudia držia ochrannú ruku mi vie urobiť zo života peklo, ak to bude potrebné. Som mu dobrý akurát na to aby mal páku na teba, a keď bude potrebné mi zo života urobiť peklo aby si robil čo od teba chce on tak mi ho urobí. Chce odo mňa aby som ten zápas prehral . Pre mňa to nebude žiaden problém, pretože ja sa s tebou biť nechcem, no Igor povedal že keď sa biť nebudeme tak sme obaja skončili ,že to vie urobiť, a aj urobí tak že sa začneme nenávidieť a budeme ľutovať ten deň kedy sme sa spoznali. Náš vzťah je pre neho zaujímavý len vtedy pokiaľ má z neho aj on prospech. pokiaľ nie ....“ Kamilovi sa spustili po tvári slzy veľké ako hrachy. „Nechcem aby ťa kvôli mne vydierali. Nechcem aby ti ubližovali. Preto som rozmýšľal či by nebolo lepšie keby si sa so mnou rozišiel. Pochopil by som to.“ Dodal ticho a ostal hľadieť do kresby. „Nikdy nebudem ľutovať deň kedy som ťa spoznal Kamil.“ Prišiel som k nemu a objal ho okolo pliec. „ Ty trulko, nie je nič čo by mi vedelo ublížiť viac ako keby som o teba prišiel. Urobím čokoľvek aby som mohol byť s tebou. Pozri ako ten čas letí ani sa nenazdáme a Igor s kumpánmi budú dávno preč. Ani si na nich nespomenieme.“ zažartoval som, aj keď mi bolo veľmi ťažko. Aj ja som už nad tým rozmýšľal nechcem aby Kamilovi kvôli mne ubližovali a ak by sa preto so mnou rozišiel nemal by som mu to za zlé a aj som mu to povedal. Zhodli sme na tom že sa určite ani jeden z nás rozchádzať nechce , ani za cenu že nám budú ubližovať ale len tak ľahko sa im nedáme, budeme bojovať zo všetkých síl a nikdy sa im nepodarí zlomiť našu lásku. Asi to teraz znie dosť pateticky, možno si s úsmevom povieš „aká romantika“, no vtedy to pre nás bola zásadná vec aby sme vedeli ako ďalej. Kamilove ubezpečenie že neexistuje nič čo dokázalo zničiť jeho lásku ku mne, mi dodalo silu ďalej žiť. Nemám rád sľuby , pretože niečo sľúbiť je to najľahšie čo môžeš človeku dať, aby si ho v danej chvíli ukľudnil, no vedel som že to obaja myslíme vážne a ak by nás čokoľvek postretlo, našu lásku to nijak nezlomí, skôr naopak. Všetko sme si takto pekne vyjasnili aj sme si obaja poplakali aj sme sa smiali, jeden druhého si doberali, Kamil kreslil a ja som ho rozveseľoval svojou príhodou z detstva o tom ako som raz domou doniesol netopiera, s tým že ho na ďalší deň zoberiem do školy

na prírodopis. Rodičia boli vtedy niekde preč, doma sme boli len ja babka a sestra. Netopiera som mal v papierovej krabici.

netopier sa samozrejme dostal z krabice von a začal lietať po byte, zachytával sa do záclon, a a vydával nepríjemný zvuk ako keď skratuje elektrina. Sestra jačala, pretože babka ju presvedčila že sa im môže zamotať do vlasov a budú ich musieť ostrihať dohola. Sestra prebehla do kúpeľne a vybrala plávacie čiapky. V panike si ich s babkou natiahli na hlavy a zaliezli pod paplón, z pod ktorého trčala len zelená hlava so žabkami čo mala sestra a lilavá s ružičkami, ktorú si natiahla na hlavu babka. obe na mňa pokrikovali a povzbudzovali ma ako mam netopiera chytiť. Behal som za nim so stoličkou aby som na neho dočiahol. Netopier prskal a ceril zuby, bal som sa že ma uhryzne a určite dostanem besnotu, o čom ma sestra s babkou ubezpečovali. Natiahol som si teda na ruky chňapky z kuchyne na ruky, a poskakujúc na stoličke som sa snažil votrelca chytiť. Samozrejme na mňa nečakal a lietal po izbe za kvikotu babky a mojej vystrašenej sestry ktorým z pod paplóna trčali len hlavy aby si tu zábavu nenechali utiecť. Podarilo sa mi ho nakoniec chytiť do záclony, a strčiť späť do krabice. Tento lov sa zopakoval cez noc tri krát, pretože netopierovi sa v krabici očividne nepáčilo a vždy sa zo zajatia nejakým spôsobom dostal. Naše trápenie skončilo až vtedy, keď som krabiu prikryl hrncom na bielizeň, ale babka so sestrou pre istotu už v plaveckých čiapkach spali až do rána. Kamil sa smial a kreslil a ja som bol rád že sa smeje a smial som sa s ním. „Hotovo“ zahlásil Kamil a pozeral sa na obrázok ktorý dokončil. „Ešte k tomu urobíme peknú paspartu.“ Pozrel som sa mu cez rameno na jeho výtvor. Bolo to krajšie ako fotka. „Teba je tuná škoda, s týmto číslom by si sa uživil aj v cirkuse.“ zažartoval som. Kamil sa otočil, zahnal sa rukou, čakal som že mi dá po hlave, ale len si ma pritiahol bližšie k tvári a pobožkal ma na ústa. Pomohol som mu so strihaním, on ešte nakoniec obrázok vložil do preloženého výkresu ak odo obalu a položil to pred vychovávateľovu stoličku na stôl. Všetko upratal a teraz nám už neostávalo nič iné len čakať na jeho príchod. To že sa to páčilo mne, to že bol Kamil so sebou spokojný, neznamenal nič. Rozhodujúce bolo ako sa to bude páčiť jemu. Čas sa neuveriteľne vliekol. sledovali sme muchu ktorá sa uvážnila medzi dvoma sklami okna a nevedela sa

dostať von lozila, lietala, narážala do skiel, no stále len padla na parapetu . Musela byť už aj riadne unavená, pretože to zopakovala možno aj dvesto krát a stále pokračovala. Zrazu sa dvere rozleteli a do kancelárie vpálil ON. Rýchlo sme vystrelili zo stoličiek a postavili sa. Tresol hrubý zošit v koženom obale na stôl pritom si sadol do kresla za stolom . Fučal, pod pazuchami mal veľké mapy na košeli od uniformy a pod mu stekal aj po tvári. krátke vlasy mal úplne mokré. Zazrel na nás z poza hustého obočia cez kvapôčky potu. Zhlboka sa nadýchol.“ No čo, bude sa mi to páčiť, alebo ma tu rovno jebne? Položil ruku na papier pred sebou. „Čo?“ „ Bude sa vám to páčiť“ odpovedal Kamil skoro rázne no hlas mu preskakoval tak že si musel odkašľať, a ešte raz to zopakovať. „Uvidíme“ povedal veliteľ tak vážne, až mi z toho skoro zastala krv v žilách. Myslím že som mal vtedy oveľa väčší strach ako Kamil no nedokážem to posúdiť pretože sa mi periférne videnie od strachu tak zúžilo , že som videl iba vychovávateľovu ruku na bielom papieri ako cez kľúčovú dierku. Konečne zobral ten obal do rúk a otvoril ho. Zošpúlil pery hlasno sa nadýchol nosom, zadržal dych, čakal som že je to práve ten moment, kedy začne na nás kričať, ale nezačal, len hlasne zase nosom vydýchol a opäť sa nadýchol, zadržal dych, vydýchol a povedal. „Je to bombastické!“ nespúšťal z obrázka oči a znova skoro zakričal „ je to bombastické. V tomto prípade som musel sám seba presviedčať že je to prejav radosti, pretože keby kričal takýmto spôsobom čokoľvek iné tak už by som sa asi od strachu posral, končatiny sa mi celkom odkrútili a zrejme som bol totálne bledý čoho si určite všimol preto sa ma opýtal: „no Peter povedz aké to je? kričal. „ bombastické pán vychovávateľ“ odpovedal som čo najhlasnejšie čo ma trochu prebralo z mrákot. „Kamil To je bombastické! reval a stále sa díval na kresbu. „Aké to je?“ Znova položil otázku a postavil sa. „Bombastické“ zvolali sme s Kamilom naraz. „Áno, áno je to bombastické! Zvolal už tichšie, pristúpil ku Kamilovi a začal mu triasť rukou. „Blahoprajem Kamil, je to naozaj bombastické.“ Neveril som vlastným očiam ale on sa naozaj usmieval a dokola to opakoval. Usmievali sme sa už aj my s Kamilom, boli sme šťastní že sa mu to páči. „ Posadte sa! „ zavelil. „Týmto si mi urobil veľkú radosť Kamil, keď budeš čokoľvek potrebovať, čokoľvek, zdôraznil to slovo a znova zvažnel, tak môžeš za mnou prísť, pokiaľ to bude v mojej moci, tak ti to splním, ale pozor! môžeš prísť za mnou iba raz, tak si dobre rozmysli, na čo to použiješ.“ Zasmial sa. Kamil poďakoval. Ešte raz si

podali ruky, znova mu zablahoževal, a poslal nás von, aby sme vraj nezmeškali obed. Neprtestovali sme. Nevieť ani, ako sme sa ocitli na fajčiarke. do obeda bolo ešte dosť času. Sedeli sme , laktami opretý o kolená a pozerali do zeme pred seba, až asi po tretej cigarete som sa najprv začal smiať ja a hneď na to aj Kamil. „ je to bombastické“ povedal som hrubým hlasom, a to Kamila ešte viac rozosmialo. Samozrejme že sme to celé rozpovedali chalanom len čo prišli dobre sa na tom bavili. aj na tom ako sme to celé prežívali. Od vtedy sa tradovalo že keď niekto z nás niečo urobil tak sme ho nijak inak nepochválili ako tým že je to bombastické a rovnako sa nám v slovníku udomácnilo aj slovo blahoprajem. Tieto dva slová neskôr v partii vždy spôsobili úsmev. . Chalanom sme samozrejme povedali aj to čo sa včera stalo a čo sa chystá, ale už o tom súboji vedeli, na nástupe to Igor vyhlásil pred celou rotou s veľkým sarkastickým pátosom. Kamil ako vyzývateľ vyzval na súboj mňa. Inštruktori si z toho robili samozrejme veľkú srandu. Chalanom sme tiež samozrejme povedali ako sme sa s Kamilom dohodli že sa biť spolu nebudeme . Museli sme len vymyslieť plán ako zabezpečiť aby k zápasu nedošlo. Nemali sme s chalanmi na seba veľa času, Mňa si hneď zavolať k sebe Igor a chalani boli dohodnutí s Rumančekom mali pre neho nejaký dohodnutý tovar, tak šli za ním. Už rozhodili siete a kšefty im celkom dobre išli. Správa o našom duely samozrejme rozvírili po rote plno otázok, niektoré boli úprimné, niektoré uštipačné, preto so bol rád že zobrali Kamila do skladu so sebou, každú chvíľu totižto za nami niekto chodil, otravoval a vyzvedal čo sa medzi nami stalo. Dohodli sme sa preto že sa v noci stretne na povale a vymyslíme nejaký plán, ako náš zámer, nebojovať spolu, uskutočniť.

U Igora na izbe som sa pri dverách hneď vyzliekol, odložil si oblečenie kľakol si do predpísanej polohy s očami zapichnutými pred seba dole do podlahy tak ako som najlepšie vedel že to chce, aby ma mal čo najmenší dôvod trestať. Igor si ma nevsímal , zanietene čosi písal za písacím stolom. Snažil som sa ani nepohnuť, no po krátkom čase ma začali bolieť kolená aj zátylok. Vedel som že si moje nepohodlie vychutnáva. Čakanie bolo nekonečne, s bolesťou sa u mňa stupňovalo aj vzrušenie, čo na mne bolo o chvíľu aj vidieť, pretože som vedel že ma sleduje a len čaká kedy zlyhám aby ma mohol potrestať. Nikdy by som nebol povedal ako je namáhavé len tak nepohnute kľáčať. Igor to konečne vzdal, vstal

a pomaly ale rázne prišiel až celkom blízko ku mne a postavil sa na miesto kam na zemi smeroval môj pohľad. Mal na sebe ešte pracovné veci lebo bol dnes s chovancami na prácach no v mojom zornom poli boli iba jeho zaprášene vysoké kožené pracovné topánky, po ktorých si občas z boku poklepkával trstenicou. To už som bol celý strnulý a bolel ma každý sval po tele mi stekali kvapôčky potu. Priblížil sa ešte viac , to už som nosom vydychoval na jeho rázporok. Cítil som teplo jeho tela na tvári , a videl som ako ním občas pohne vzrušenie. Teraz to už bola len hra kto z koho. Čakal až to nevydržím a pritisne tvár na jeho rozkrok , a tým pádom ma bude môcť potrestať za neposlušnosť, alebo ho to našťve že som nezlyhal a potrestá ma aj tak pre niečo iné. Výsledok nenechal na seba dlho čakať. Moje odhodlanie zradil môj vlastný pot ktorý mi stekal po tvári mi na špičke nosa vytvoril kvapôčku a tá sa zrazu odpojila a kvapla Igorovi na pravú topánku a vytvorila na nej okrúhlu čiernu mokrú škvrnu. Pre Igora to bolo ako výstrel zo štartovacej pištole. Krôčik odstúpil a začal. „ To čo si urobil ty vyjebaný bastard? „ Nečakal na odpoveď a pokračoval. „Ty si myslíš že mi môžeš beztrešne zajebať moje čižmy?“ „Nie pane“ nenechal ma dopovedať vlepil mi facku schytil ma za šiju a tlačil mi hlavu medzi nohy k zemi, kde mi ju zakliesnil medzi topánky a začal ma mlátiť trstenicou po vystrčenom zadku. „ Všivavý bastard, ja ťa naučím poslúchať ty hajzel zasratý drevený plechom obitý, za trest mi teraz vyčistíš tie topánky tak že sa budú lesknúť jak psie gule“ Kričal a švihal ma nemilosrdne . Nezmohol som sa na nič iné len som sa dlaňami tých jeho nôh v topánkach chytil a prosil som ho „ áno pane, prepáčte pane,“ len aby prestal. „a vyčistíš ich jazykom!“ dopadla posledná rana. Hneď som ich začal lízať, tak ako som bol , neflákal som sa len aby si nezmyslel znova výpraskom pokračovať. Polykal som prah a snažil sa jazyk vyplaziť von čo najviac aby to zabralo čo najväčšiu plochu nech to mám čím skôr za sebou. Hovoril pri tom že kožené topánky sú najlepšie keď sa vyčistia slinami , že je koža potom oveľa mäkšia a vláčnejšia a podobne dristy. Samozrejme že som sa s ním nehádal len som mu dával vo všetkom čo povedal za pravdu a občas aj slovne obligátnym, „áno pane“, lebo nič iné mi neostávalo. Dokončoval som už druhú topánku keď sa naklonil, vystrčil pravú nohu trochu pred seba a pustil si na špičku hustú dlhú slinu. „Tu ti ostal ešte nejaký sajrajt mladý!“ upozornil ma švihnutím trstenice cez môj chrbát. „ Áno pane, prepáčte pane, povedal som tak rýchlo

ako som vedel a hneď som sa vrhol jazykom na pravú špičku ktorú takto znečistil. Poviem ti prišlo mi až mäkko keď so zlízaval ten hustý chriachel ktorý sa po topánke len ťahal a nechcel z nej dolu. Videl som ako sa Igor víťazoslávne usmieva aj keď som sa na neho nepozeral, ale cítil som to. Švihol ma cez vystrčenú riť trstenicou lebo sa mu zdalo, že to flákam čo aj patrične slovne skomentoval. Snažil som sa na to nijak nereagovať aj keď som mal už zadok v jednom ohni, aby nemal dôvod mi naložiť ešte viac s tým že nemám ten správny návyk a nič nevydržím. Rýchlo som sa snažil dokončiť vyčistiť jazykom aj druhú topánku aby ma mal čo najmenší dôvod trestať. Prikázal mi aby som sa vystrel . Ruky som nechal spustené popri tele . Chytil mi prstami obe bradavky a začal mi ich nepríjemne stláčať. Vedel som že sa nesmiem odťahovať ani nijako protestovať , preto som sa vyšponoval čo najviac ako struna a vystrčil prsia čo najviac dopredu v ústrety jeho mučiacim rukám. Nevydať ani hláska som mal naozaj už veľký problém ale statočne som držal aj keď jeho stláčanie a krútenie bolo čoraz neznesiteľnejšie. Smel som akurát pri zväčšujúcej sa bolesti začať zhlboka dýchať čo som aj robil no nejako extra to proti bolesti nepomáhalo ale robil som to pretože tak mi to prikázal. Vždy bolo lepšie keď som robil čo odo mňa chcel a bol spokojný ako následky toho keď sa mu niečo nepáčilo. Dnes som cítil že ma náladu a len na to čaká kedy urobím chybu, aby si ma riadne podal. To trýznenie bradaviek bolo nekonečne , bol som presvedčený že ich už mám určite krvavé, už stačilo že sa mi ich prstom len zľahka dotkol a bolelo to ako čert. Nevidel som na ne, díval som sa síce dole, no pred seba na zem aby som sa Igorovi nepozrel do očí ale zas nie tak aby som sa pozrel na hrudník. Mal som výslovne zakázané sa sám seba obzerať a tobož sa sám seba nejako dotýkať. Cítil som že už je nervózny a že už ho to tak dlho nebaví, no vedel čo na mňa platí a využil moju slabinu. Začal mi bradavky stláčať nehtami. To už som nevydržal a zasipel som. Čakal iba na to a hneď mi vlepil takú pohube až mi v uchu zazvonilo. Mohol som sa ja už ospravedlňovať a prosiť ho. dozvedel som sa akurát že som nevďačný bastard a zmrd nevyčvičený a on že ma teda vycvičí aby sa za mne nemusel hanbiť pretože toto musí vydržať aj malý chlapec a nie skučať tu jak stará kurva, keď mi ešte nič nerobí, a že si nevie predstaviť čo budem robiť keď naozaj začne. Prikázal mi dať si ruky za hlavu. Podišiel k stolu a zo zásuvky niečo vytiahol. Pristúpil ku mne . jednou rukou mi natiahol bradavku a druhou na ňu

zacvakol krokodýlku. Nevieťm či to poznáš, ale je to taký malý kovový štipec, ktorý používajú elektrikári a ktorý ma na čelustiach malé ostré zúbky. Mal som najprv pocit že mi tu bradavku niečím odcvakol, vypleštil som na neho oči a prestal som dýchať. Teraz už mu zrazu nevadilo že na neho čumím, skôr by som povedal že si tu moju paniku a pocit moci užíval plnými dúškami. Ešte sa aj usmieval. Moje zdesenie ho neodradilo . Chvíľku počkal kým sa moja bolesť prvej bradavky otupí a zopakoval to aj na druhú bradavku, To už som skučal už mi to bolo jedno nech maj aj zabije, ale bolo to neznesiteľné. Skrčil som sa v bolesti a ani neviem ako, dal som si dole ruky z poza hlavy. Vylepil mi po hube ďalšiu, schytil ma rukami za krokodýlky na bradavkách a kľudným ale ráznym hlasom povedal. „Okamžite sa vystri a daj si ruky za hlavu lebo ti tie bradavky odcviknem.“ Uveril som mu že to myslí úplne vážne tak som pozbieral zbytky všetkých síl vystrel som sa a dal som si ruky za hlavu tak ako mi kázal. „Tak sa mi to páči bastard, vidíš že vieš poslúchať.“ Teraz budeš počítat násobky troch až do tisíc, až potom ti dám tie štipce dole. ak sa pomýliš , začneš počítat od začiatku. Pokiaľ sa ohneš, zasyčíš, začneš počítat od začiatku. Pokiaľ si daš ruky dole , budem ti ich musieť zviazať a to by si musel počítat raz toľko tak si to poriadne rozmysli, Rozumel si?“ Chytil ma za bradu a vravel mi to rovno do očí. Vedel som že nežartuje , že to tak urobí pretože môže , má tu moc. „Rozumel som pane.“ Odpovedal som a vedel som že už ho nikdy nechcem sklamať. „Začni počítat!“ prikázal mi a šiel si sadnúť za stôl nohy si vyložil na stoličku zapálil si cigaretu díval sa na mňa a vychutnával si ako trpím pretože to chce. „ Nula pane, tri pane, šesť pane, deväť pane, dvanásť pane..... „ S každým číslom mi ubúdalo síl mu vzdorovať. Myslel som len na to, aby som sa nepomýlil a vedel som že vzdor by mi len ubral síl to vydržať. Snažil som sa ukludniť , začal som zhlboka pravidelne dýchať a nemyslieť na bolesť. teraz som to pochopil. Presne to odo mňa Igor chce. Odovzdať sa mu. Bol som s počítaním niekde v polovici keď mi Igor prikázal aby som sa postavil a rozkročil poriadne nohy. Poslúchol som bez toho aby som prestal počítat. Zobral kľúčik pristupil ku mne a zložil mi z vajec závažie ktoré som stále nosil, už som si na neho tak zvykol že som ho ani nevnímam že ho na vajciach mám. Prehmatal mi vajcia, ani som sa nepohol. nasadil mi na vtáka malú kovovú klietku s vnútornými ostňami a zamkol ju. skontroloval či pevne drží. Bol spokojný. Bolo mi jasné že ma čakajú perné dni, poznal som to len

z rozprávania a tie zážitky boli hororové. Vždy keď o tom niekto rozprával že to musel nosiť som sa v duchu tešil že som to nebol ja aj keď som tých chalanov ľutoval. Stále som nahlas počítal, Igor si znova sadol za stôl vyložil si nohy na stoličku vedľa seba a spokojne sa na mňa díval. „Skončil som pane.“ zahlásil som splnenie rozkazu keď som sa dopočítal tisícky. Igor spokojne pokýval hlavou. „Vidíš že vieš poslúchať keď chceš ale ty nie vždy , preto ťa treba správne trénovať, ale neboj sa ja si ťa vycvičím. Pod' ku mne a kľakni si, že ti dám tie cvočky dolu. Neprotestoval som a dal by som čokoľvek, len aby som sa tých hrozných štipcov zbavil. Zložil si nohy zo stoličky dolu a musel som si kľaknúť pred neho medzi jeho nohy. Stisol ma stehnami , rukou mi dvihol bradu. „Dívaj sa mi do očí! teraz ti dám tie štipce dole . Problém štipcov je ten že na bradavkách hrozne bolia ale to nie je nič proti tomu keď ti ich dám dole to len teraz uvidíš čo je to bolesť, ale ty si poslušný a budeš pekne držať a ani necekneš, pretože vieš čo by ťa čakalo a celý čas sa mi budeš dívať do očí?“ Vystrašene som prikývol. „ Hneď ako ti dám štipce dole tak ti tie bradavky musím premasírovať aby sa ti prekrvili, aby si nepovedal že sa o teba nestarám.“ Dodal s úsmevom. Vedel som že to bude bolieť ako sviňa ale chcel som to už mať čím skôr za sebou, tak som len ticho povedal „Ďakujem pane“ a pripravil som sa na tu hroznú bolesť. Igor chytil prstami štipce na mojich boľavých bradavkách, no uvoľnil len jednu. Tvár sa mi skrivila no držal som statočne. Položil štipec na stôl a začal mi bradavku drtiť medzi prstami. Do očí mi vyhrkli slzy no díval som sa Igorovi priamo do očí, bol som taký napätý že sa mi nedalo ani žmurknúť, ta bolesť ma prebodávala celého. Nevedomky som sa odtiahol no Pritiahol si ma späť za štipec ktorý ešte na bradavke držal, a výhražne dvihol obočie. Uvoľnil aj druhý štipec a oslobodil mi aj druhú bradavku. Dôkladne mi prstami bradavky masíroval a užíval si moju bolesť ktorá ustupovala len veľmi pomaly. Z toho všetkého som bol taký vzrušený že už som ani necítil ako sa mi ostne klietky zabodávajú do vtáka a bránia mu sa poriadne postaviť , mal som pocit, že ta klietka praskne. Hneval som sa na seba ako môžem byť pri takejto hroznej bolesti vzrušený no penis si húdol svoju pesničku. Po chvíli sa Igorovi zazdalo že som už asi trpel dosť , alebo už na mne bolo vidieť že vlna ukrutnej bolesti pominula, tak sa spokojne usmieval a potľapkal ma po tvári. Sám neviem, prečo som sa tešil, že som to zvládol. Igor si zapálil cigaretu a nohy si vyložil na moje stehná. chcel vedieť dopodrobna

ako sme pochodili u vychovateľa tak som mu to dopodrobna porozprával, pozorne počúval, občas sa niečo opýtal. Nepovedal som mu samozrejme čo Kamilovi za to vychovateľ sľúbil. „Rozopni ma!“ znenazdajky prikázal Igor a pohodlne sa oprel do operadla. Poslúchol som rozopol mu rózporok a poslušne som spustil ruky k telu. Vedel som že smiem robiť len to čo mi prikáže. Potrpel si na to. „Vyber mi ho! zaznel ďalší povel, užíval si to. Opatrne som siahol do jeho nohavíc , nežne som rukou vošiel pod jeho trenírky, bol horúci vlhký a tvrdý. Nežne som dlaňou prichytil jeho veľké vajcia a druhou rukou stiahol cez ne gumu z trenírok a vytiahol mu náradie von. Pekne slzil. Znova som spustil ruky k telu a čakal. Igor si spokojne potiahol z cigarety . „Fajč!“ zavelil a ešte lepšie sa uvelebil. Jemne som stiahol predkožku perami a olízal jazykom žalud'. Špičkou jazyka som nahmatal uzdičku a pohladil ju z oboch strán. Hneď na to som obišiel celý žalud'. Cuklo v ňom a slastne zastonal. Pootvoril som ústa aby sa ho pery len zľahka dotýkali a vyplazil som jazyk von. Pomaly som začal kývať hlavou. Najprv som sa dotkol len vrcholu žalud'a , pomaly som klesal a šúchal celou šírkou jazyky po penise až hlboko do hrdla pokiaľ sa jazyk nedotkol vajec a zase späť. Ťahal som do seba vzduch aj sliny ale nie rýchlo, aby mu studený vzduch nepôsobil nepríjemne. Opakoval som to a postupne zrýchľoval ale aj zväčšoval hĺbku, tak že som si jeho žalud' strkal až za mandle. Rozkošou dvíhal panvu a išiel mi oproti. Bavilo ho trstenicou ukazovať mi hĺbku . pokiaľ mám ist'. Chvíľu ju držal len za žalud'om, čo znamenalo že hlbšie ist' nesmiem, vtedy som mu po žaludi jazykom krúžil a nežne mu ho lízal, inokedy trstenicu pridržal niekde v strede , no najviac ho bavilo držať ju na koreni , to so mal jeho žalud' úplne v krku a nesmel som sa pohnúť kým mi trstenicou hlavu neodtlačil a mohol som sa konečne nadýchnuť. Rajcovalo ho keď ma napínalo a lapal som po dychu. Vyroložil si stehná na moje plecia, chytil ma za vlasy, pritlačil mi hlavu ku koreňu stisol ju stehnami a vyžíval sa ako na neho prosebne pozerám lapajúc po dychu. Bavilo ho to nekonečne dlho. Ja už som bol celý spotený, tiekli mi slzy, sople, sliny, bolela ma sánka, modlil som sa nech sa už konečne vystrieka, ale on sa len blažene usmieval a vychutnával si moju zúfalosť. Konečne si zo mňa zložil nohy, dvíhol mi hlavu za bradu, zadíval sa na mňa a vážnym hlasom povedal. „ Odteraz až do zápasu sa ťa už s Kamilom nechcem vidieť.“ Poviem ti, toto bola taká podpásovka, krvi by si sa mi nedorezal. cítil som že mi srdce bije až

kdesi v krku. Vytřeštil som na Igora oči a ostal som ako paralizovaný. „Rozumel si? nebudete spolu sedieť , rozprávať sa, stretávať sa, a s posteľou sa presťahuješ na druhý koniec izby. môžeš si vybrať ktorú chceš. Ak by s tým mal niekto problém, pošli ho za mnou. A hlavne!“ to zdôraznil, „nebudete spolu šukať. Myslím že po pár dňoch v s vtákom v klietke a s takýmito boľavými bradavkami sa sám budeš vyhýbať jeho spoločnosti a ak by aj to nepomohlo , máš sa na čo tešiť.“ Zamával vo vzduchu trstenicou až zasvišťala. „ Teraz sa nachystaj chcem ťa jebať“. Bez slova som sa otočil , položil hlavu na zem dvihol zadok a rukami si roztiahol polky. Toto čakanie bolo pre mňa vždy veľmi ponižujúce, už som sa naučil do akej výšky mám zadok dvihnúť aby Igor do mňa mohol čo najpohodlnejšie vojsť. Urobil som to automaticky. Tentoraz mi to už bolo jedno len som čakal kedy sa mu uráči za mňa zakľaknúť a strčiť mi ho do zadku. Nevšímal som si čo robí ani som na neho vlastne nevidel. V hlave som mal len to čo mi práve povedal. Ani som si neuvedomil že už je za mnou a strčil ho do mňa až po koreň na prvý krát. Pustil som zadok a vystrel som ruky na zemi pred seba aby som sa mohol dlaňami zapierať , a tak lepšie pérovať pre Igorovo prirážanie. Tak som sa dnes snažil aby bol spokojný, tak som trpel aby mal radosť, v kútiku duše som dúfal že môj vzťah s Kamilom ostane aj naďalej pre neho tabu a bude ho tolerovať. Teraz som si uvedomil aký mám zoderatý jazyk , ako ma bolí zadok z výprasku a ako neskutočne ma bolia bradavky, do toho tu kľáčim na zemi jak suka a Igor si tu na mne užíva ako na študentskej párty. Náš triedny na strednej vedel iba dva vtipy ktoré nám neustále rozprával. Jeden z nich bol o cigánovi ktorý bežal na vlak a nestihol ho. Výpravca sa mu smial: „Dežo, zle si bežal.“ Na to mu Dežo odpovedal. „Dobre som bežal, ale neskoro som začal.“ Presne takto som sa vtedy cítil ja. Všetko moje snaženie v živote som začal neskoro, niekedy som to stihol ale poväčšine nie. Doma, v škole, a teraz aj tu. Prišlo mi to všetko tak ľúto, že som sa rozplakal. Predstav si tu absurdnú situáciu, Igor sa už blížil k vrcholu , prirážal čoraz silnejšie a rýchlejšie a ja som začal plakať, no nie nejako potichu že mi tiekli slzy a Igor si to ani nevšimol, ja som začal plakať nahlas, kvíliť som a vzlykal práve vtedy keď do mňa začal Igor striekať semeno čo som zistil tak, ako vo mne pulzuje. „Tebe čo je? „ Postavil sa Igor nechápavo s trenkami na pol žrde a z vtáka mu ešte kvapkalo semeno. „Ale nič, prepáč, som v pohode, len mi to zrazu všetko prišlo tak ľúto.“ Potiahol som sople a zviechal

som sa zo zeme. „ Mne je tvoj Kamil úplne ukradnutý , ide len o to aby váš súboj vyzeral dôveryhodne. Potrebujeme na tom zarobiť prachy a čím viac to bude reálnejšie tým na tom viac zarobíme. A uznaj sám že už teraz to nikomu nejde do hlavy prečo sa idete biť práve vy dvaja, každý vie a nesnaž sa ma presvedčiť o opaku, že spolu jebete. Najlepšie by bolo keby ste spravili na rote nejaký cirkus aby bol dôvod každému jasný. Je mi jedno ak budete jebať tak že vás nikto neuvidí, ale ak sa stane že vás spolu uvidím ja, niekto z inštruktorov, alebo sa mi to donesie od chovancov, platí čo som povedal. Je ti to jasné?“ „ Rozumiem“ odpovedal som už pokojnejšie. „Teraz ma do sucha vylíž a vypadni, mám ešte robotu!“ Prišiel som po kolenačky k nemu, znova som dal hlavu medzi jeho nohy a opatrne a nežne som ho vylízal od vajec až po koniec žalúda. Vstal som, obliekol som sa, otvoril som dvere a s pokorným „Ďakujem“ som vyšiel na chodbu.

www.spankboy.cz